

RICHARD FREMUND

Odpovídám na dotazník k anketě několika zásadními body. V první řadě myslím, že pro mladé umělce je životně důležité:

1. Svobodně tvořit a díla zveřejňovati.
2. Navazovat na staré i nové umění. (Všude tam, kde osobnost mladého umělce nalézá materiál potřebný k vytvoření svého nového soudobého slohu.)
3. Studijní cesty do zemí s velkou uměleckou kulturou. (Francie, Itálie, Řecko, Egypt, Španělsko, Čína, Indie, Persie.)
4. Finanční zabezpečení (aspoň částečné). (Stále se kupuje od jedněch a týchž za velké sumy a v mnoha případech jde o umělecká díla silně prominentní a slabě umělecká, někdy až výdělečně-živnostenská.)

Co se týče výstav u nás, přál bych si kromě našich spatřit expozice uměleckých děl zahraničních. Zvláště důležité by bylo představit naši mladé generaci soudobé umění francouzské, italské, anglické (zvláště sochařství) a španělské. Zajímavé by bylo současně umění polské a jugoslávské. Myslím, že by to byla dobrá konfrontace pro nás.

Navrhoval bych výstavy: Picassovu Lidskou komedii (cyklus grafik); obrazy budou zřejmě nedostižně pro nás, i když putují kolem nás po evropských státech. Mattisovu grafiku (z posledních let jsou překrásné lepty a akvatinty). Výstavu mrtvých francouzských klásiků soudobého světového umění: Mattise, Bonnard, Utrillo, Derain, Dufy, Léger, Modigliani a sochaře. Výstavu

našich mrtvých klasiků soudobého umění: Kubišta, Procházka, Kars, Filla, Špála, Trampota, Čapek, Majerník, Gutfreund a Štursa, Kremlička. Cyklus výstav, lépe velkou výstavu starého umění od Egypta, Řecka až po impresionisty. S vysvětlením slohu, společnosti, proudů, ze kterých tryskalo, navazování jednotlivých epoch atd. Nejsou-li exponáty, použít velkých barevných reprodukcí a u soch velkých fotografií. Konfrontovat s výtvarnými díly současně techniku té doby, architekturu, literaturu, poesii atd.

Myslím, že by se tím pozvedla kultivovanost našich umělců i širších vrstev.

Co se týče modernosti a vztahu k tradici? Moderní (současný) umělec musí být vždy spjat s tradicí, ale nesmí ji být vláčen. Musí ji pít plnými doušky a stravovat ji, avšak nebýt jí stráven. Cítit současně, umělecky, a ne eklekticky přejímat a řídit to, co nám tradice urodila. Tradici nesmíme spoutávat své tvůrčí síly k jejímu omílání, nýbrž tradice nám musí dávat duchovní sílu a podporu k hledání nových uměleckých perspektiv. Je však fakt, že modernost za každou cenu je nesmyslná, jako je neumělecké a neinteligentní kopírovat na př. Rembrandta nebo umění 19. století.